

ZYCIE NOWOGRODZKIE

DZIENNIK POŚWIĘCONY SPRAWOM ZIEMI NOWOGRODZKIEJ

Jeszcze o lewej opozycji

Bez względu na taktykę parlamentarną Klubu Partji Cnopskich w najbliższej przyszłości, zaciągając niewiednie dotychczasowe nawyki i przywroczce rozczarowania, jedno stwierdzić należy: próba skonsolidowania stałego ruchu ludowego jest klęską PPS, zamyka jej możliwości ekspansji na terenie wiejskim. O ile konsolidacja, dokonana narazie tylko na terenie parlamentarnym, ma o krzepnąć i wywołać też odwołanie w terenie, musi znaleźć swoje własne oblicze polityczne, wysunąć własne postulaty i określić samodzielnie swe stanowisko wobec szeregu aktualnych zagadnień. Poglębił to i przyspieszył wywołanie się przywódców chłopskiej polityki stanowej z pod sugestii socjalistycznego frazesa i zmusił ich do konkretniejszego ujęcia kwestii politycznych, społecznych i gospodarczych. Wydobędzie to na wierzch zasadnicze różnice i rozbieżności, skrywane tak długo pod płaną frazysu, jakie latnieją i istnieć muszą między socjalistyczną doktryną, a tendencjami politycznego ruchu ludowego.

Uważniejszy obserwator naszego życia politycznego oddawał zresztą mogli już stwierdzić, że rozróżnienie wpływów PPS, jest raczej tylko dowodem małego wyrobienia politycznego szerokiej warstw naszego społeczeństwa i nie pozostaje w żadnym związku ani ze strukturą społeczną państwa, ani też nie ma trwałych, organizacyjnych podstaw. Powierzchnowa choćby analiza sukcesów wyborczych P. P. S. w r. 1922 i 1928 dowodzi tego niebicie. W r. 1922 P.P.S. zdobywa ogółem 900 000 głosów i 41 mandatów. W r. 1928 wprowadza do sejmu 63 posłów, na których pada 1 480 000 głosów. Liczby te imponują może na pierwszy rzut oka. Stracą jednak wiele na znaczeniu, jeżeli się zwąży, że na ogólną liczbę głosów, zdobytych przez P.P.S., tylko niespełna 2/3 to głosy robotnicze, głosy miast (w r. 1922 — 61,1 proc., w 1928—65 proc.). Cała reszta to głosy chłopskie, głosy wieś (343 — 38,9 proc.). Nikt nie chce chyba twierdzić, że np. Poleśie, w którym P.P.S. w r. 1922 zdobywa aż 4 mandaty (na ogólną liczbę 10 mandatów), jest Piemontem socjalisty-

cznego światopoglądu, że jego struktura społeczna usprawiedliwia te przypadkowe sukcesy. Nikt nie zaryzykuje poglądu, że wieś polska w tak dużym odsetku tkwi w socjalistycznym obojbie. Na te Jednolite wyborcze zwycięstwa, złożyło się przede wszystkim polityczne rozbieżności, które ułatwiło demagogiczną agitację panu Kwapińskiemu, socjalistycznemu opiekunowi służby folwarczej i robotników rolnych. Rozbieżnie wal, bezkrytycznym politycznym rzeszy chłopskiej, były wszak w jednolitym stopniu sojusznikami ks. Okonja, Wójcickiego i innych opozycyjnych metów, grasujących na najbliższych instancjach wiejskiej błędoty.

Równoległe z temi przypadkami sukcesami, na wsi szło cofanie się wpływów PPS po miastach. Utrata mandatów na rzecz komunistów w Warszawie i Zagłębiu, klęska wyborcza Liebermana w rodzinnym Przemśle, Hausnera we Lwowie. Z chwila powstania Frakcji Rewolucyjnej odszedł od PPS najdzielniejszy, najruchliwszy i najbardziej dzielny zaprawien od dziesiątków lat w robocie i walce politycznej. Gdy przyszła słynna Kasa Chorych, które tak długo były operem dla socjalistycznych działaczy i agitatorów, które w sposób bezceremonialny zasilały swymi funduszami akcje polityczne PPS, zachwiała się i materialna podstawa stronnicwa.

Powstanie centrolewu dało PPS na czas jakiś nową odskocznicy polityczną, gdyż zdobyło swym zwycięstwem nieomal sto stronnicwa tego niemoralnego zespola. I przy wyborach ostatnich, przy podziale spodziewanych łupów, umiała wykroić dla siebie kąski najłuszczy i najcenniejsze. Drugocząc mimo to kłęska kładzie kres dalszym snom o wielkości. Utraciwszy zaufanie mas robotniczych, zgrawszy się do ostatniej nitki w wysięgu ambicji, warchołstwa i antypaństwowego rokoszu, stoją dziś krótkowzrocznie przywódcy PPS przed ostatecznym bankructwem swaj taktyki i swych nadziei.

Odechł d i d i z od nich i lewica chłopska, próbując zająć samodzielnie stanowisko na terenie sejmowym i w organizacyjnej robocie w terenie.

Senat przyjął zmiany regulaminu według wniosku B.B.W.R.

(Tel. od wól. kor. z Warszawy)

Wczorajsze posiedzenie Senatu ograniczyło się do załatwienia kilku spraw, a mianowicie wniosku o zmianę niektórych artykułów regulaminu Senatu.

Referentem komisji regulaminowej, która ten wniosek rozprawiła, był senator Pełczyński. Głównym mówcą Centrolewu i opponentem był senator Włażacki.

W głosowaniu przesyła wszystkie poprawki, proponowane przez wnioskodawców, t. klub BBWR.

Załatwienie tej sprawy wyczerpało wczorajsze posiedzenie po którym p. p. senatorowie złożyli sobie życzenia wesnych świąt i rozjechali się do domów.

Ukonstytuowanie się sejmowej komisji budżetowej

(Tel. od wól. kor. z Warszawy)

W dniu wczorajszym ukonstytuowała się sejmowa komisja budżetowa w ten sposób, że przewodniczącym został poseł Byrka, zaś jego zastępcami posłowie: Woliński i Pączek. Gen. ra nym referentem budżetu został poseł Miedziński.

Aresztowanie posła do Sejmu pruskiego

(Tel. od wól. kor. z Warszawy)

Władze bezpieczeństwa publicznego aresztowały w Królewskiej Hucie posła do Sejmu pruskiego Kunkieła, który przybył na Górny Śląsk ze specjal. em instrukcjami prowadzić propagandę komunistyczną. Przebieg aresztowania posła Ku kiele jest następujący. W dniu onegdajszym odbywała się w jednej z fabryk w Królewskiej Hucie t. zw. masowka komunistyczna, na której przemawiał poseł Kunkiele. Toa jego przemówienia były niezmiernie agresywne i występował on przeciwko Polsce i przeciwko władzom bezpieczeństwa publicznego. Aresztowanie po wygłoszeniu się zostało przekazywane do dyspozycji władz wyższych. W dniu wczorajszym pos. l Kunkiele został odstawiony do granicy niemieckiej i oddany w ręce niemieckich władz bezpieczeństwa.

Fakt uwarania się na terenie powiatu Górny Śląsk wyślanek komunistycznej partii niemieckiej, świadczą o wielkiej aktywności komunistów niemieckich w stosunku do zachodnich województw Polski.

EMIGRACI POLSCY MOGĄ JEŹDZIĆ TYLKO LINJAMI POLSKIMI

(Tel. od wól. kor. z Warszawy)

W dzienniku urzędowym ukazał się dekret Prezydenta Rzeczypospolitej, w którym jest mowa o ruchu emigrantów polskich, którzy odtąd będą mogli odbywać podróże do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej i państw Ameryki Łacińskiej jedynie na okrętach należących do polskich linii żegluga.

W ten sposób zwiększy się znaczny ruch w porcie gdyniskim

Posreeczny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych

INSTYTUCJA PRAWNO-PUBLICZNA

zał. z dnia 1803 r., działająca na mocy rozporządzenia Prezydenta R. z dnia 27 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 410) k m unikuje, że opró z przemysowy i ubezpieczeń budowl i od ognia, w radzi następują e działy ubezpieczeń na zasadzie umów dobrowornych.

1. Ubezpieczenia od ognia ziemiopłodów i inwentarzy, ruchomości, maszyn i tp.
2. Ubezpieczenia ziemiopłodów od gradobicia.
3. Ubezpieczenia żywego inwentarza od upadku w drodze umów z lokalnymi kółkami wzajemnych ubezpieczeń żywego inwentarza.

Ubezpieczenia ziemiopłodów i inwentarzy od ognia oraz ziemiopłodów od gradobicia Powseeczny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych zawiera nietylko na zasadzie zwykłych umów jednostkowych, ale posiada, na mocy ustawy, prawo wprowadzenia przymusowego ubezpieczeń ziemiopłodów i inwentarzy od ognia na podstawie uchwał Sejmików Powiatowych, zaś ubezpieczeń od gradobicia — na podstawie uchwał Sejmików Wjejskich. Szczególną uwagę zwraca Powseeczny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych na zbiorowe ubezpieczenia od gradobicia, przy których, opró dotychczasowych reberdów, stosowane będzie znaczna zniżka składek.

Centralna Powseeczna Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych mieści się w Warszawie, przy ul. K. pernika Nr 36 38 40. Poratem posiada on oddziały w Bielsku, Brześciu, Budziej, Katowicach, Kielcach, Krakowie, Lublinie, Lwowie, Łd, Łucku, Słoniem, Stanisławowie, Tarnopolu, Warszawie i Wilnie.

We wszystkich miastach powiatowych, Powseeczny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych posiada inspektów i techników, którzy przyjmują wnioski ubezpieczeniowe.

Jako instytucja prawno-publiczna, mająca na celu nie osłagante zysów, a dobro najszerszych warstw ludności — Powseeczny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych zapewnia najkorzystniejszy kalkulację kosztów oraz bezwzględna likwidację szkód. 1407

✠

Aleksander Szumski

jeden z założycieli Gimnazjum Białoruskiego w Nowogródku, długoletni Nauczyciel tegoż Gimnazjum,

po krótkich, lecz ciężkich cierpieniach, opatrzony Sw. Sakramentami zasnął w Bogu w dniu 17 grudnia 1930 roku, przeżywszy lat 60.

Panichida za duszę s. p. Aleksandra Szumskiego odbędzie się w dniu 18 grudnia o godz. 11 w mieszkaniu, przy ulicy Bazylijskiej Nr. 26.

Eksportacja zwłok do Soboru Sw. Mikołaja w dniu 18 grudnia o godz. 15 min. 30. Nabożeństwo żałobne rozpocznie się dnia 20 grudnia o godz. 9 rano potem nastąpi wyprowadzenie zwłok na cmentarz miejscowy.

O tym smutnym obzawdzku zawiadamiają Rada Pedagogiczna i uczniowie Gimm. Białoruskiego

Dalsza podróż Marszałka Piłsudskiego

Co o niej mówi dr. Woyczyński

Z Wiednia donoszą: Marszałek Piłsudski przybył tu we wtorek w południe. Z polecenia p. ała polskiego Badera, wyjechał na powitanie p. Marszałka do Lundenburga zred a legat ni p. J. J.ński, który przybył wraz z p. Marszałkiem do Wiednia.

Na dworcu wiedeńskim zjawił się poseł Rzpityej Polskiej p. Bader, krasul generały Marawski, sekretarz legacji Korsek i kilku daniarkarzy polskich, stale zamieszkałych w Wiedlu.

Pisul Bader, zaproszony przez p. Marszałka, wszedł do salonego przez niego wozu osobowego, odprowadzając go do dworca zachodniego.

Na dworcu północnym pan Marszałek zażądał dzienników wiedeńskich, wobec czego przyniesiono mu egzemplarz „Neue Freie Presse“.

Na dworcu zachodnim dopiero przyniesiono p. Marszałkowi i towarzyszącemu mu d r owi plk. Woyczyńskiemu kawę, przyrządzoną na sposób wiedeński.

Na dworcu zgromadzili się liczni dziennikarze wiedeńscy, z dmi wywiadu z p. Marszałkiem, jak również cała „armia“ fotografów, usiłujących dokonać zdjęć. P. Marszałek nie dał się jednak skłonić do wyjścia z wagonu, ani nawet do wygięgnięcia z okna. Fotografowie jednak nie chcieli dać za wygraną i celem dokonania zdjęć powyrosili aparaty fotograficzne na ustawione wysoko statywy, usiłując przy świetle magnetyzmem u hycić z głębi wagonu konte fest p. Marszałka. Praw-

do podobnie jednak usiłowania te nie odniosły pożądanego rezultatu.

Zgromadzonym dziennikarzom udeło się tylko porozmawiać na temat podróży p. Marszałka z towarzyszącym mu drem Woyczyńskim. Według jego opowiadań p. Marszałek przybył non dobrze i jest w nastroju doskonałym. Na pytanie, kiedy spożyją obiad, odpowiedział p. Woyczyński, że nastąpi to w ciągu dalszej drogi, zresztą zabrał z sobą tak znaczną ilość prowiantów, iż niema obawy, ażeby miał cierpieć głód.

Z opowiadań d-ra Woyczyńskiego odnosi się ogólne wrażenie, iż Marszałek jest zdecydowany, iż wyrwał się od odrednionych swych zajęć, aby przynajmniej trochę odpocząć.

Na pytanie, na jak długo p. Marszałek opuścił Polskę, odpowiedział p. Woyczyński, iż u niego nie jest jeszcze ściśle określony, w każdym razie będzie trwał dłużej, aniżeli 4 tygodnie.

Dziennikarze zainteresowali się również tem, czy obecni panujące stosunki w Japonii nie wywierają żadnego wpływu na zamierzony pobyt Marszałka, na co p. Woyczyński odpowiedział, iż podróż ich nie jest o kreślona żadnym planem i zawsze jest czas zmienić rute. O godz. 13.35 pociąg, wiozący Marszałka Piłsudskiego, ruszył w dalszą drogę.

Tym samym pociągiem, którym wyjechał z Warszawy Marsz. Piłsudski, jechał także kpt. Lepecki.

RARYZ 17 XII Podróżujący Incognito Marszałek Piłsudski wczoraj o godz. 13-jej przybył do stacji granicznej między Szwajcarią a Francją Bâlegetury. Tu oczekiwał Marszałka ambasador Ciałowski, attaché wojskowy ambasady praskiej płk. Bieżyński, oraz przedstawiciele dyplomacji cywilnych i wojskowych. Po półgodzinnym postoju na stacji, pociąg udał się w dalszą drogę na Lyon i Bordeaux.

O godz. 16-jej min. 45 pociąg wiozący Marszałka Piłsudskiego przybył do Lyonu. Na dworcu powitał Marszałka P. i uduński, gubernator wojskowy Lyonu ge-

neral De'Sarrigny. Po 20 minutowym post-ju, pociąg udał się w kierunku gminy Hazpanskiel.

Z Libony donoszą, że szef protokołu dyplomatycznego Berreta Cruz, oraz minister wojny Chauv. Iruet, mają wyjechać z Libony do stacji granicznej hiszpańsko-portugalskiej Villa Formozo, by powitać tam Marszałka Piłsudskiego i towarzyszyć mu w podróży przez Portugalję, aż do Lizbony. Data 19 bm, w godzinach popołudniowych Marszałek Piłsudski, wsiadł na okręt jadący na wyspę Mad-

Posel ks. Jaworski musi się zrzec mandatu

(Tel. od wól. kor. z Warszawy)

Jak już donosiliśmy swego czasu, Kurja metropolitalna grecko-katolicka, zabroniła księdom obrządku grecko-katolickiego brać udział w wyborach, w ten sposób, że zabroniła kandydowania księdom do Sejmu i Senatu. Wzbrany z listy Nr. 1 ks. Jaworski wniósł rekurs do Wajkianu. O tym nie udało się dowiedzieć z Rzymu, zatwierdzająca wyrok metropolitalnej Kurji grecko-katolickiej. W ten sposób ksiądz Jaworski, będzie zmuszony do zrzeczenia się mandatu.

Czytajcie Życie Nowogródzkie

Czy jesteście członkiem L.O.P.P.?

